

9 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης τῶν θεοπατόρων, Σεβηριανοῦ μάρτυρος.
Μνήμη τῆς ἐν Ἐφέσῳ Γ' Οἰκουμενικῆς συνόδου (431).

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος Δι - ς

Θ ε ο ο ο ο ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα
νεν η μιν ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο
νο μα τι Κυ ρι ι ι ου ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν
ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα
τι Κυ ρι ι ι ου

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Τῶν Ἁγίων.

Ἦχος Δι - ς

Τ ων δι και αι αι ων Θε ο πα το ρων ος Κυ υ ρι
ε την μνημην ε ε ορ τα α ζοντες δι αυ των σε δυ

σω πρ 8 μεν Δ σω σονταςψυ χα α ασ η μων Δ

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς.

Ἦχος ᾠ Δι - Θ

Η γεν νη σις σου Θε ο το κε χα ραν ε μη νυ σε
πα ση τη οι κου με νη εκ σου γαρ α νε τει λεν
ο η λι ος της δι και ο συ νης Χρι στος ο Θε ος η
μων και λυ σασ την κα τα ραν ε δω κε την ευ λο γι
ι ι αν και κα τα ρ γη σας τον θα να τον ε δω ρη
σα το η μιν ζω ην την αι ω νι ι ο ο ο ν

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τεχθεῖσα παραδόξως, στερωτικῶν ἐξ ὠδίνων, παρθενικῶν ἐκ λαγόνων, ἐκύησας ὑπὲρ φύσιν· ὠραῖος φανεῖσα γὰρ βλαστός, ἐξήνησας τῷ κόσμῳ τὴν ζωὴν. Διὰ τοῦτο αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, βοῶσί σοι Θεοτόκε· Δόξα τῇ νῦν προόδῳ σου σεμνῆ· δόξα τῇ παρθενίᾳ σου· δόξα τῇ κυοφορίᾳ σου, μόνη πανάχραντε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὰ οὐράνια πάντα νῦν ἐπαγάλλονται, τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος συνεορτάζει αὐτοῖς, καὶ οἱ Προφῆται μυστικῶς συνευφραίνονται· ἦν γὰρ προεῖδον τυπικῶς, ἐν ταῖς ἀρχαίαις γενεαῖς, βάτον, καὶ στάμνον καὶ ράβδον, νεφέλην πύλην καὶ θρόνον, καὶ μέγα ὄρος, γεννᾶται σήμερον.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὸν ν' ψαλμὸν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων.

Ὁ Κανὼν τοῦ Κυρίου Ἰωάννου.

Ῥδὴ α'. Ἦχος β'. Ὁ εἰρμός.

Δεῦτε λαοί, ἄσωμεν ἄσμα Χριστῶ τῷ Θεῷ, τῷ διελόντι θάλασσαν, καὶ ὀδηγήσαντι, τὸν λαὸν ὃν ἀνῆκε, δουλείας Αἰγυπτίων, ὅτι δεδόξασται.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δεῦτε πιστοί, Πνεύματι θείῳ γηθόμενοι, τὴν ἐξ ἀκάρπου σήμερον, ἐπιδημήσασαν, εἰς βροτῶν σωτηρίαν, ἀειπάρθενον Κόρην, ὕμνοις τιμήσωμεν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαῖρε σεμνή, Μήτηρ καὶ δούλη Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ἡ τῆς ἀρχαίας πρόξενος, μακαριότητος, τῶν ἀνθρώπων τῷ γένει, σὲ πάντες ἐπαξίως, ὕμνοις δοξάζομεν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ τῆς ζωῆς, τίκτεται σήμερον γέφυρα, δι' ἧς βροτοὶ ἀνάκλησιν τῆς καταπτώσεως, τῆς εἰς Ἄδου εὐρόντες, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, ὕμνοις δοξάζουσιν.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἁγίων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τοὺς σοὺς γονεῖς, Πάναγνε, μέλπω προφρόνως.

Ῥδὴ α'. Ἦχος β'.

Ἐν βυθῷ κατέστρωσέ ποτε.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὴν λαμπάδα τὴν τὸν νοητόν, ἥλιον ἀστράφασαν, σωματικῶς ἐξ αὐτῆς ἀνατείλαντα, ἀρετῆς λαμπρότησι, διαπρέποντες ἐκτεκεῖν ἠξιώθησαν, Ἄννα ἡ θεόφρων, καὶ Ἰωακεῖμ ὁ παναοίδιμος.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὅλοτρόπῳ νεύσει πρὸς Θεόν, ὄντως ὁ θεόληπτος, Ἰωακεῖμ καὶ ἡ Ἄννα ἡ ἔνθεος, ἀκλινῶς προσέχοντες, τὴν πανάχραντον Θεοτόκον ἐκύησαν, τὴν ὑπερκειμένην, κτίσεως ἀπάσης ἀγιότητι.

Δόξα.

Ὑπερτέραν ἔχοντες ζωὴν, βίου τε λαμπρότητα, πάντων ὁμοῦ γεννητόρων γεγόνατε, γηγενῶν ὑπέρτεροι, τὴν ἀκήρατον Παρθένον ὡς γεννήσαντες, καὶ Θεοῦ πατέρες, ὄντως διὰ ταύτης χρηματίσαντες.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Σωτηρίας πάσης ἀρχηγοί, ὁ μακαριώτατος, Ἰωακεῖμ καὶ ἡ Ἄννα ἡ ἔνδοξος, τὴν ἀγνήν καὶ ἄμωμον, καὶ πανάχραντον Θεοτόκον ἐγέννησαν, τῆς θεοσεβείας, ταύτην εἰληφόρες τὴν ἀντίδοσιν.

Τῆς ἑορτῆς. Ὡδὴ γ΄.

Ἦχος β΄. Ὁ εἰρμός.

Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλῳ νεκρώσας τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀμέμπτως τῷ Θεῷ πολιτευσάμενοι, τὴν πάντων ἐκύησαν σωτηρίαν, οἱ θεόφρονες γεννήτορες, τῆς τὸν Κτίστην τεκούσης καὶ Θεὸν ἡμῶν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ πᾶσι τὴν ζωὴν πηγάζων Κύριος, ἐκ στεῖρας προήγαγε τὴν Παρθένον· ἦν εἰσδῦναι κατηξίωσε, μετὰ τόκον φυλάξας ἀδιάφθορον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῆς Ἄννης τὸν καρπὸν Μαρίαν σήμερον, τὴν βότρυν κυήσασαν ζωηφόρον, ὡς Θεοτόκον ἀνυμνήσωμεν, προστασίαν τε πάντων καὶ βοήθειαν.

Τῶν Θεοπατόρων. Ὡδὴ γ΄.

Ἦχος β΄. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Στεριεύουσα καὶ παίδων ἀπορουμένη, καὶ δάκρυσι τὸν Κτίστην ἐκδυσωποῦσα, τὴν μόνην ἠξιώθης εὐλογημένην, τεκεῖν θεόληπτε, Ἄννα κραυγάζουσα· Ὡς οὐκ ἔστιν ἅγιος πλήν σου Κύριε.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ σύνοικον πλουτήσας τὴν θείαν χάριν, Ἰωακείμ ὁ θεῖος καὶ θεηγόρος, τὴν πρόξενον ἀνθρώποις τῆς σωτηρίας, τεκεῖν ἠξιώται, πρὸς ἦν κραυγάζομεν· Ὡς οὐκ ἔστιν ἄμεμπτος πλήν σου Δέσποινα.

Δόξα.

Ὑμνήσωμεν τὴν πάνσεπτον ξυνωρίδα, δι' ἧς ἡμῖν ἐξέλαμψεν ἡ Παρθένος, ἡ πάντων ποιημάτων ἁγιωτέρα· Θεὸν γὰρ τέτοκε, πρὸς ὃν κραυγάζομεν· Ὡς οὐκ ἔστιν ἅγιος πλήν σου Κύριε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Στεριώσεως τὸ ὄνειδος ἐκφυγοῦσα, γεγέννηκεν ἡ Ἄννα τὴν Θεοτόκον, τὸ ὄνειδος τῆς Εὐας νῦν παραδόξως, ἐξαφανίζουσιν, πρὸς ἦν κραυγάζομεν· Ὡς οὐκ ἔστιν ἄμεμπτος πλήν σου Δέσποινα.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἑορτῆς.

Κοντάκιον. ᾠχος δ'. Αὐτόμελον.

Ἰωακεῖμ καὶ Ἄννα ὄνειδισμοῦ ἀτεκνίας, καὶ Ἀδὰμ καὶ Εὐα, ἐκ τῆς φθορᾶς τοῦ θανάτου, ἠλευθερώθησαν Ἄχραντε, ἐν τῇ ἀγίᾳ γεννήσει σου· αὐτὴν ἑορτάζει καὶ ὁ λαός σου, ἐνοχῆς τῶν πταισμάτων, λυτρωθεὶς ἐν τῷ κράζειν σοι. Ἡ στείρα τίκτει τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Ἡ προσευχὴ ὁμοῦ καὶ στεναγμός, τῆς στειρώσεως καὶ ἀτεκνώσεως Ἰωακεῖμ τε καὶ Ἄννης, εὐπρόσδεκτος, καὶ εἰς τὰ ὦτα Κυρίου ἐλήλυθε, καὶ ἐβλάστησαν καρπὸν ζωηφόρον τῷ κόσμῳ· ὁ μὲν γὰρ προσευχὴν ἐν τῷ ὄρει ἐτέλει, ἡ δὲ ἐν παραδείσῳ ὄνειδος φέρει· ἀλλὰ μετὰ χαρᾶς, ἡ στείρα τίκτει τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Κάθισμα τῆς ἑορτῆς.

ᾠχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἰωακεῖμ καὶ ἡ Ἄννα πανηγυρίζουσιν· ἐν Θεῷ γὰρ ἀξίως χάριν ἐφεύραντο, καὶ ἐγέννησαν καρπὸν τὸν θεοδόχον ναόν, τὴν Παρθένον καὶ ἀγνήν, τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ, τὴν μόνην εὐλογημένην, πρεσβεύουσαν ἀενάως, εἰς τὸ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς (8 Σεπ.)

ᾠχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἡ Παρθένος Μαριάμ, καὶ Θεοτόκος ἀληθῶς, ὡς νεφέλη τοῦ φωτός, σήμερον ἔλαμψεν ἡμῖν, καὶ ἐκ Δικαίων προέρχεται εἰς δόξαν ἡμῶν. Οὐκ ἔτι ὁ Ἀδὰμ κατακρίνεται· ἡ Εὐα τῶν δεσμῶν ἠλευθέρωται· καὶ διὰ τοῦτο κράζομεν βοῶντες, ἐν παρῶρσῃ τῇ μόνη Ἄγνῃ· Χαρὰν μηνύει, ἡ γέννησίς σου, πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Ἁγίων.

Κοντάκιον. ᾠχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Εὐφραίνεται νῦν, ἡ Ἄννα τῆς στειρώσεως, λυθεῖσα δεσμῶν, καὶ τρέφει τὴν πανάχραντον, συγκαλοῦσα ἅπαντας, ἀνυμνῆσαι τὸν δωρησάμενον, ἐκ νηδύος αὐτῆς τοῖς βροτοῖς, * τὴν μόνην Μητέρα καὶ ἀπείρανδρον.

Ὁ Οἶκος.

Ἡ τῶν δεσμῶν τῆς πρὶν ἀτεκνίας δι' εὐχῆς λυθεῖσα, προσκαλεῖται ἡμᾶς συνεορτάσαι τῷ θαύματι, καὶ δῶρα προσάξαι τῇ

γεννηθείση, λιτανεύοντας ἔμπροσθεν μετὰ πόθου, ἥς περ ποτὲ αἱ παρθένοι ἐν τάχει προέτρεχον, χορεύουσαι καὶ βοῶσαι· Ἴδου ἤλθεν ἡ πάντων ἀνάκλησις· ἰδοὺ Ἀδὰμ ἠλευθέρωται· ὅτι Ἄννα καρπὸν ἀνεβλάστησε, * τὴν μόνην Μητέρα καὶ ἀπείρανδρον.

Συναξάριον.

Τῇ Θ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἡ Σύναξις τῶν Δικαίων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης.

Στίχ. Ἰωακείμ, τέρφθητι σὺν τῇ Συζύγῳ,
Τεκόντες ἄμφω ψυχικὴν τέρψιν κτίσει.

Ἡ δ' ἐνάτη τοκέων Θεομήτορος εὔρε σύναξιν.

Ἦν ἐορτάζομεν διὰ τὴν γέννησιν τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου· καὶ πρόξενοι οὗτοι τῆς παγκοσμίου σωτηρίας διὰ τῆς πανάγνου Ἀγίας αὐτῶν θυγατρὸς, τῆς Θεοτόκου, γεγόνασι· τὴν γὰρ τελείωσιν τούτων ἡ εἰκοστὴ πέμπτη τοῦ Ἰουλίου μηνὸς γνωρίζει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοφάνους τοῦ Ὁμολογητοῦ, τοῦ πρὸ τοῦ Διοκλητιανοῦ ἀσκήσαντος. (†299)

Στίχ. Φανεῖς Θεοῦ μέγιστος ἀστὴρ καθάπερ,
Τὴν νύκτα λύεις, Θεόφανες, τῆς πλάνης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος Χαρίτων ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Πολλὴ χάρις σοι, χριστομάρτυς Χαρίτων,
Χριστοῦ χάριν τράχηλον ἐκκεκομμένῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Μάρτυς Σεβηριανός, λίθον παρὰ τοὺς πόδας φέρων καὶ ἐπὶ τοῦ τείχους εἰς τὸν ἀέρα κρεμασθεὶς, τελειοῦται. (†320)

Στίχ. Σεβηριανὸς κἂν λίθων ἀλγῆ βάρει,
Χαίρει κρεμασθεὶς, ὡς ἀποσπῶν γῆς πόδας.

Μνήμη τῆς ἀγίας καὶ Οἰκουμενικῆς Τρίτης Συνόδου τῶν ἀγίων διακοσίων θεοφόρων Πατέρων, τῶν ἐπὶ τῆς βασιλείας Θεοδοσίου τοῦ Μικροῦ ἐν Ἐφέσῳ συναχθέντων καὶ τὸν δυσσεβῆ Νεστόριον καθελόντων. (431)

Στίχ. Ἄνθρωπον ἀπλοῦν οὐ Θεάνθρωπον Λόγον,
Ὁ Νεστόριος Χριστὸν ἐρρέτω λέγων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ρούφου, ἐπισκόπου Θεσσαλονίκης ἀπὸ τοῦ ἔτους 407. (†434)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κίαραν, τοῦ ἐν Ἰρλανδίᾳ ἀσκήσαντος. (†545)

Στίχ. Κίαραν ὀφθεῖς τοῦ θείου φωτὸς οἶκος,
Τοῦ φωτὸς Χριστοῦ ἔπλησεν Ἰρλανδίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀουδομάρου ἢ Ὁμέρ, Ἐπισκόπου καὶ φωτιστοῦ Τερουάνης καὶ Βουλώνης ἐν Γαλλίᾳ. (†670)

Στίχ. Μοναχοῦ εἰκὼν ἀρίστη ἀνεδείχθης,
Ὡσπερ καὶ ποιμὴν, Ὁμέρ, τῆς Τερουάνης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωσήφ, ἰδρυτοῦ καὶ ἡγουμένου τῆς μονῆς Βολοκολάμσκ. (†1515)

Στίχ. Νέος Ἰωσήφ σιτοδότης Ρωσίας,

ᾠφθη ὁ Πατὴρ τῆς Βολοκολάμσκ Μάνδρας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωακείμ τῆς μονῆς Ὀπότσκα ἐν Πσκόβ. (†1550)

Στίχ. Θεοπάτορος, Ἰωακείμ, κλῆσιν ἔχων,

Ὀπότσκα ἀββᾶ, κοινὸν καὶ κλῆρον ἔχεις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωακείμ τῆς μονῆς Ἁγίου Νικολάου Σιαρτόμσκ ἐν Σουζδάλ. (†1625)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κυριακοῦ τῆς μονῆς Ταζλάου Μολδαβίας. (†1660)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ἀνάμνησις τῆς εὐρέσεως καὶ ἀνακομιδῆς τῶν τιμίων λειψάνων τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Θεοδοσίου, (†1696)

Ἀρχιεπισκόπου Τσερνιγκώφ. (1896)

Στίχ. Ἐκ γῆς τὸ σκῆνός σου Θεοῦ δόσις, Πάτερ,

Τῷ Τσερνιγκώφ δέδεικται χάριν ἐκβλύζον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνείαν ποιούμεθα τῶν θαυμασίων ἔργων καὶ σημείων τῆς ἐν Κύπρῳ θαυματουργοῦ εἰκόνοσ τῆς Ἐλεούσης Θεοτόκου, τῆς ἐπονομαζομένης Κυκκωτίσσης.

Στίχ. Ἐλεεῖς πάντας Κυκκώτισσα παρθένε,

Τοὺς πιστῶς σπεύδοντας σὴ χάριτι θεία.

Ταῖς τῶν σῶν Ἁγίων πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ

Ψάλλονται τῇ 1ῃ Αὐγούστου, ἀπὸ 6ης μέχρι 13ης Αὐγούστου καὶ ἀπὸ τῆς 24ης Αὐγούστου μέχρι τῆς 21ης Σεπτεμβρίου.

Ἦχος ᾠδῆ Γα ρ

ᾠδὴ α'

Σ ταυ ρον χα ρα ξας Μω σης επ ευ θει ας ραβ
δω την Ε ρυθ ραν δι ε τε με τω Ισ ρα ηλ πε ζευ
σαν τι την δε ε πι στρε πτι κως Φα ρα ω τοις
αρ μα σικρο τη σας η νω σεν επ ευ ρος δι α γρα

ψας ^Δ τω ^{Γα} α ητ τη τον οπ λον δι ο Χρι στω α σω μεν

τω Θε ω η μων ο τι δε δο ξασται

ὠδὴ γ' Ἦχος Νη

Ρ ^{Νη} αβ δος εις τυ υ πον τῶ μω στη ρι ου πα ρα λαμ

βα νε ε ται τω βλα στω γαρ προ κρι νει ει τον

ι ε ρε ε α τη στει ρευ ου ση δε πρω ην εκ

κλη σι α νυν ε ξην θη η σε ξυ λον Σταυ ρου εις κρα

τος και στε ρε ω μα

ὠδὴ δ' Ἦχος Γα ρ

Ε ^{Γα} ι σα κη η κο α Κυ ρι ε της οι κο νο μι ι

ας σῶ το μω στη ρι ον κα τε νο η σα τα ερ γα σῶ

και ε δο ξασα σῶ την θε ο τη τα

ὠδὴ ε' Ἦχος Νη

Ω ^{Νη} τρι σμα κα ρι ι ζον ξυ υ υ λον εν ω

ε τα α α θη Χρι σος ο βα σι λε υς και Κυ ρι

ος δι ου πε πτω κεν ο ξυ λω α πα τη η σας

το εν σοι δε λε α σθεις Θε ω τω προ σπα γε εν τι
σαρ κι τω πα ρε χο ον τι την ει ρη νην ταις ψυ
χαις η η μων

ὠδὴ 5'

Nο τι ου θη ρο ος εν σπλα α αγχοις πα
λα μας Ι ω νας σταυ ρο ει δως δι εκ πε τα α
σας το σω τη ρι ον πα α θος προ δι ε τυ υ
πα σα φως ο ο θεν τρι η με ρος εκ δυς την υ
περ κο σμι ον Α να ζα σιν υ πε ζω γρα φη η σεν
τα σαρ κι προ σπα γεν τος Χρι στς υ υ τα Θε ου και
τρι η με ρω ε γε ε ρει τον κο ο σμον φω τι
σαντος

ὠδὴ 5'

Eκ νο ον προ στα γμα τυ ραν νδ δυ σε
βς λα ρς ε κλο νη σε πνε ον α πει λης και δυσ φη
μι ι α ας θε ο στυ γς ο μω στεις Παι δας υκ ε

δει μα τω ω ω σε ^Δθυ μο ος θη ρι ω δης ου πυρ
 βρο μι ον ^Δαλ λα ντη χεν τι δρο σο βο λω Πνευ μα ^Δα
 τι πυ ρι συ νον τες ε ψα α αλ λον ^Δο υ περ
 υ μνη ^{Νη}τος των πα τε ρων και η μων ^ΔΘε ος ευ
 λο γη τος ει ^Δ

ὠδὴ ἡ'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

^{Νη}**Ε**υ λο γει ει τε Παι αι αι δεσ ^Δτης Τρι α
 δος ι σα ριθ μοι δη μι ρο γον Πα τε ρα Θε ον ^Δυ
 μνει ει τε τον συ γκα τα βαν τα Λο ο ο γον ^βκαι
 το πυρ εις δρο ο σον με τα α ποι η σαν τα ^Δκαι υ
 περ υ ψα τε το πα α σι ζω ην πα ρε ε χον ^Δ
 Πνε ευ μα πα να γι ον εις τας αι ω ω ω να α α
^{Νη}ας ^Δ

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1 Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου.

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α
 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
 το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

2 Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπεινῶσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α
 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
 το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

3 Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις Αὐτόν.

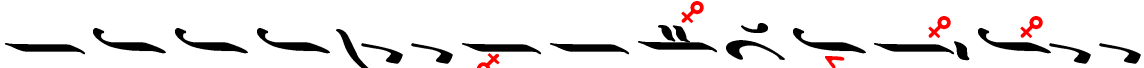
T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α
 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
 το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

4 Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσχόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία καρδίας αὐτῶν.

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α

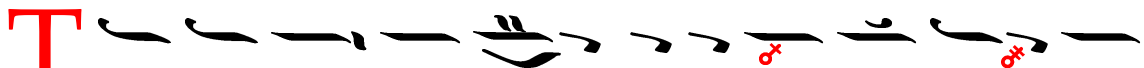

 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο

 το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

5 Καθείλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς· πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

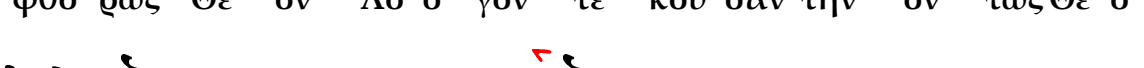
 την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α

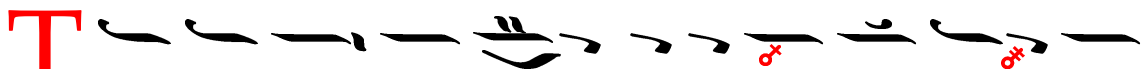

 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο

 το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

6 Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι Αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

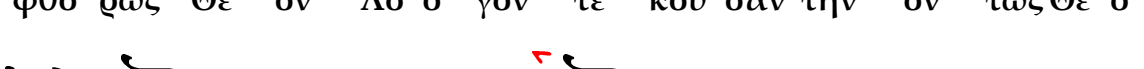
 την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α

 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο

 το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

ὠδὴ θ'

 υ στι κος ει Θε ο το κε ε πα ρα δει σος

 α γε ωρ γη τως βλα στη σα σα Χρι στον υφ ου

το τϷϷαυ ρϷ ζω η φο ο ρον εν γη πε φυ τϷ Ϸρ γη
 ται δε ενδ ρον δι ου νυν υ ψϷ με ε νϷ προ σκυ
 νϷ Ϸν τεϷαυ τον σε με γα λυ νο ο μεν

Ο δι α βρω σε ω ως τϷ ξυ υ υ λϷ τω γε
 νει προ σγε νο με νος θα να τος δι α Ϸαυ ρϷ κα
 τη ηρ γη ται ση με ρον της γαρ προ μη το ρος η πα
 γγε νης κα τα ρα δι ι α λε λυ ται τω βλα στω
 της α γνη ης Θε ο μη το ρος ην πασαι αι Δυ
 να α μεις των ου ρα νων με γα λυ νϷ σι ι ι ι

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἰ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἐξαποστειλάριον τῶν Θεοπατόρων.

Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς. Ἦχος Γα Ϸ

Η της Ευ ασ την α ρα α αν ε ξα ρα σα νυν
 τι κτε ται εκ γη ρα λε ων α κα αρ πων της
 Αν νης και Ι ω α κειμ ην συν Α γγε λοις
 α α παν τεϷ κα τα χρε ος εν υ υ υμ νοις πι στοι

ευ φη μη σω μεν

Τῆς ἑορτῆς.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε. ᾠχος Δι-θ

A δαμ α να α και νι ι σθη τι και Ευ α με ε
γαλυ υν θη τι Προ φη ται συν Α α πο στο ο ο λοις
χο ρευ σα τε και αι Δικαι αι οις κοι νη χα ρα ε εν
τω κο ο σμω Αγ γε λων τε και αι ανθρω ω πων εκ
των Δι και αι ων ση η με ρον Ι ω α κειμ
και της Α αν νης γεν να ται η Θε ε ο το ο
κος

Εἰς τοὺς Αἴνους.

ᾠχος Πα φ

Π α σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ υ υ
ρι ι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω
ων ου ρα α νων αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι οις
υ ψι ι ι ι στοις Σοι πρε ε ε πει υ υ μνος
τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

A ι νει τε αυ το ον πα α αν τες οι Α αγ γε ε
 λοι οι οι α α αυ του αι νει ει ει τε α αυ τον
 πασαι αι δυ να α α μεις α αυ του ου Σοι πρε ε ε
 πει υ υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

Ἰστώμεν Στίχους δ' καὶ ψάλλομεν
 Στιχηρὰ προσόμοια γ', δευτεροῦντες τὸ α'.
 Τὰ τῆς κυριωνύμου ἡμέρας τῆς ἑορτῆς.

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν
 κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Ω του πα ρα δο ξου θαν μα τος η πη γη η της
 ζω ης εκ της στειρας τι κτεται η χα ρις καρπο γο νειν
 λαμ πρως α πα αρ χε ε ται Ευ φραι νου Ι ω α
 κειμ της Θε ο το κου γεν νη η τω ρ γε νο μενος ουκ
 ε στινα λλος ως συ των γη γε νων γεν νη το ο ρων θε
 ο λη πτε η γαρ θε ο δο χος Κο ο ο ρη του Θε ου
 το σκη νω μα το πα να γι ον ο ο ρος δι α σου
 η μιν δε δω ω ρη η ται

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν

ψαλτηρίω καὶ κιθάρα.

Δ
δ

Ω του πα ρα δο ξου θαν μα τος Δ
δ η πη γη η της
ζω ης εκ της στειρας τι κτεται π
π η χα ρις καρπο γο νειν
λαμ πρως α πα αρ χε ε ται π
π Ευ φραι νου Ι ω α
κειμ Δ
δ της Θε ο το κου γεν νη η τωρ γε νο μενος π
π ουκ
ε στιν αλλος ως συ Δ
δ των γη γε νων γεν νη το ο ρων θε
ο λη πτε π
π η γαρ θε ο δο χος Κο ο ο ρη του Θε ου
το σκηνω μα π
π το πα να γι ον ο ο ρος Δ
δ δι α σου
η μιν δε δω ω ρη η ται π
π

Στίχ. γ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Δ
δ

Ω του πα ρα δο ξου θαν μα τος Δ
δ ο εκ στει ει ρας
καρ πος α να λαμ ψας νευ μα τι π
π του παν των Δη μι ουρ γου και
παν το κρα α το ο ρος π
π ευ το νως την κο σμι κην των
α γα θων δι α λε ε λυ κε στει ρω σιν π
π Μη τε ρες συν
τη Μη τρι Δ
δ της Θε ο το κου χο ρε ευ σα τε κρα ζουσαι

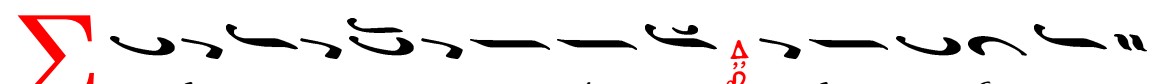

 Κε χα ρι τω με νη χαι αι αι ρε με τα σου ο Κυ ρι

 ος ο πα ρε χων τω κο ο σμω δι α σου το με

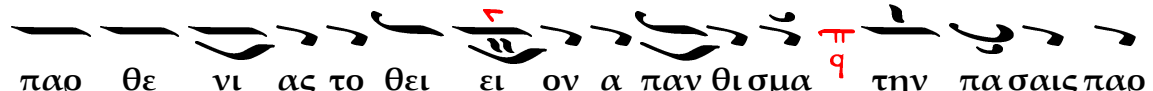
 γα ε ε λε ε ος

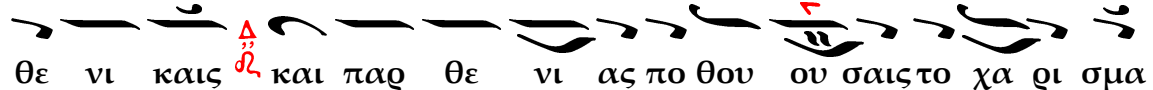
Στίχ. δ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
 κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

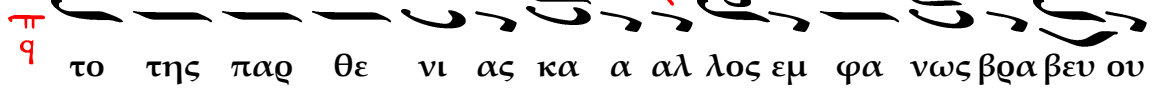

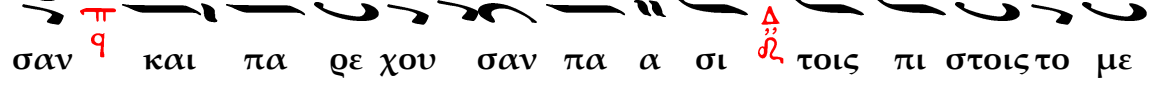
 Σ τη λη σωφρο συ νης εμ ψυ χος και λαμ προν δο χει ει

 ον α πο στιλ βον χα ρι τι η Αν να η ευ κλε ης φα νει

 σα τε ε το ο κε την προ βο λον α λη θως της

 παρ θε νι ας το θει ει ον α παν θισμα την πασαις παρ

 θε νι καις και παρ θε νι ας πο θου ουσαις το χα ρι σμα

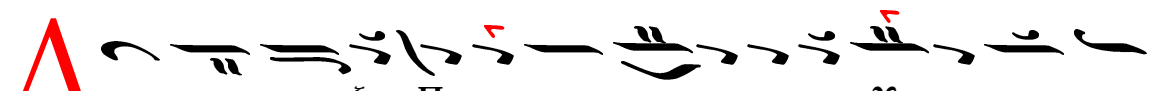
 το της παρ θε νι ας κα α αλ λος εμ φα νως βρα βευ ου

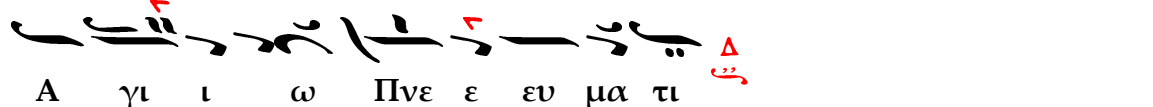
 σαν και πα ρε χου σαν πα α σι τοις πι στοις το με

 γα ε ε λε ε ος

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰῶνων.

Σήμεραν ὁ Χριστὸς ἐν Βηθλεέμ. Ἦχος Δι-θ.

 Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και

 Α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

Και νυ υ υ υνκαι α α ει και εις τους αι ω νας
τωναι ω ω ωνων α α μην

Σ^{Δι} η η με ε ε ρον η πα να μω ω μος Α α γνη
προ ηλ θε ε εν ε ε εκτηςσται ει ρας^Δ ση με ρον
τα παν τα ευ φραι νο ον ται εν τη αυ τη η ης γε εν νη
η η σει^θ ο Α δα α αμ των δε σμω ω ωων α
πο ο λυ υ υ ε ε ε ε ται^θ και η Ευ α της^{Νη}
α ρα ας η η η λευ θε ε ρω ω ω ω ται^{Δι} τα
υ ρα νι α πα αν τα Α γα α αλ λον ται^Δ και
ει ρη νη τοις αν θρω ω ω ω ποις βρα α βε ε ευ
ε ε ε ε ται^θ η μει εις δε δο ξο ο γβν τε
εσ βο ο ο ω ω ω μεν^Δ δο ο ξα εν υ ψι ι ι
^{Νη} ι ι στοις θε ε ω ω ω ω ω ω ω ω
ω ω^Δ και ε ε πι ι ι γη η ης ει ρη η νη^Δ
εν αν θρω ποις ε ευ δο κι ι ι ι ι α^Δ

Καὶ εὐθὺς ὁ β' χορὸς συνεχίζει εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον
ΤΗΝ ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Ἰωάννου Καββάδα, ἦχος Δι-Ϡ

Υ μνημεν σε εὐλογῶμεν σε προσκυνοῦμεν σε δο
ξολογῶμεν σε εὐχαριστοῦμεν σοὶ διὰ τὴν μεγα
λήν σου δόξαν

Κυριε βασιλευ ἐπερα νιε θεε εε Πα
τερ παντοκρατορ Κυριε Υιε μονογενης Ι
η σου Χριστε και Ααγιον Πνευμα

Κυριε ο θεος ο αμνος του θεου ο Υι
ος του Πατρος ο αιρων την αμαρτιαν του
κοοσμου ελεησον ημας ο αιωνωντας
αμαρτιας του κοοσμου

Προσδεξαι την δεησιν ημων ο καθημενος
εκ δεξιων του Πατρος και ελεησον ημας

Οτι συ ει μονος Αγιος συ ει ειμονος Κυρι
ος Ιησους Χριστος εις δόξαν του Θεου Πατρος

α μην ^Δ

Κ αθ ε καστην η μεραν ευ λο γη σω σε και αι
νε ε σω το ο νο μα α σθ εις τον αι ω ω να
και εις τον αι ω να τσ αι ω νος ^Δ

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα
αυ τη α να μαρ τη τς φυ λα χθη η ναι η μας ^Δ

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα
τε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον
το ο νο μα α σθ εις τς αι ω ω νας α μην ^Δ

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σθ εφ η μας κα
θα περηλ πι σαμεν ε πι σε ^Δ

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ον με τα
δι και ω μα τα α σθ ^Δ

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η μιν εν γε νε
α και γε νε α ^Δ ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η
σο ον με ι α σαι την ψυ χη ην μσ ο τι η μαρ το ον ^Δ

σοι

Κυριε προς σε κατεφυγον διδαξον με τω

ποιειν το θελημα σου οτι συ ει ο θεος

μυ

Οτι παρ σοι πηγη ζωης εν τω φωτι

ι σου ο ψοομεθα φως

Παρατεινον το ελεος σου τοις γινωσκου

σιν ι σε Αγιος ο θεος Αγιος ισχυρος

Αγιος αθανατος ελεησον ημας

Δοξα Πατρι και Υιου και Αγιω Πνευματι

Και νυν και εις αιωναις αιωνων αι

ωνων αμην

Αγιος αθανατος ελεησον ημας

Αααα γι οος ο θε εος Αααα

αγι οος ισχυρος Αγι ο οος αθαα

αα ναααατος ελεεηησοοον

η η η η μα α ας ^Δ

Καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος ^Δ Δι - Θ

Η γεν νη σις σου Θε ο το κε χα ραν ε μη νυ σε

πα ση τη οι κου με νη ^Θ εκ σου γαρ α νε τει λεν

ο η λι ος της δι και ο συ νης Χρι στος ο Θε ος η

μων ^Θ και λυ σαστην κα τα ραν ε δω κε την ευ λο γι

ι ι αν και κα ταρ γη σαστον θα να τον ε δω ρη

σα το η μιν ^Δ ζω ην την αι ω νι ι ο ο ον ^Δ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἑξαπλά.

Ἦχος ^Δ πδ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ^ν ^{δλ}

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Θ ^{γλ}

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ ^{δλ}

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον ^Θ ^{γλ}

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Εἰς τὸ Γενέσιον τῆς Θεοτόκου. Ἀντίφωνα. ᾠχος Δι-Θ.

Ἀντίφωνον Α'. ᾠχος β'. (Ἐκλογή).

Στίχ. α'. Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Δαβὶδ καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ. (ρλα' 1)

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. β'. Ἴδου ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν Ἐφραθα, εὔρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ. (ρλα' 6)

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. γ'. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ. (πστ' 3)

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. δ'. Ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ οὐ σαλευθήσεται· βοηθήσει αὐτῇ ὁ Θεὸς τὸ πρὸς πρῶν. (μέ' 6)

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω
σον η μα α ας

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρλα΄ (131).

Στίχ. α'. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαβίδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν. (ρλα΄ 11)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν Α
γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον ταςσοι αλ λη λϛ ϛ ι
α

Στίχ. β'. Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. (ρλα΄ 11)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν Α
γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον ταςσοι αλ λη λϛ ϛ ι
α

Στίχ. γ'. Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρασ τῷ Δαβίδ, ἠτοίμασα λύχνον τῷ χριστῷ μου. (ρλα΄ 17)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν Α
γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον ταςσοι αλ λη λϛ ϛ ι
α

Στίχ. δ'. Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἠρετίσατο αὐτήν εἰς κατοικίαν ἑαυτῷ. (ρλα΄ 13)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν Α
γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον ταςσοι αλ λη λϛ ϛ ι

α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αὶ νυν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τὰς αἰωνάστων αἰωνῶν

ων ἀμην

Ο Μονογενης Υἱος καὶ Λόγος Θεοῦ ἀ-

θάνατος ὑπαρχῶν καὶ κατάδεξάμενος δι-

ὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκωθῆναι

ἐκ τῆς ἀγίας Θεοτοκοῦ καὶ αἰπαρ-

θεν Μαριίας ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας

σταυρωθεὶς τε Χριστὸς θεὸς θανάτω θάνα-

τον πατηήσας εἰς ὧν τῆς ἀγίας Τριᾶ-

αδος συνδοξάζομενος τῷ Πατρὶ καὶ

τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι ἰσοσυνήματάς

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος δ'. (Ἐκλογή).

Ἦχος Δι-θ

Στίχ. α'. Αὕτη ἡ κατάπαυσις μου εἰς αἰῶνα αἰῶνος, ὧδε κατοικήσω, ὅτι ἤρετισάμην αὐτήν. (ρλα' 14)

Η γεννησί σου Θεοτοκε χάραν ἐμηνυσε

παση τη οικουμενη εκ σου γαρ ανετειλεν

ο ηλιος της δικαιου σου νησ Χριστος ο Θεος η

μων και λυσαστην καταραν εδωκε την ευλογι

αιαν και καταργησαστον θανατον εδωρη

σατο ημιν ζωην τηναιωνιον

Στίχ. β'. Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὀρμήματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ· ἡγήασε τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος. (με' 5)

Η γεννησις σου Θεο το κεχαραν εμη νυσε

παση τη οικουμενη εκ σου γαρ ανετειλεν

ο ηλιος της δικαιου σου νησ Χριστος ο Θεος η

μων και λυσαστην καταραν εδωκε την ευλογι

αιαν και καταργησαστον θανατον εδωρη

σατο ημιν ζωην τηναιωνιον

Στίχ. γ'. Ἅγιος ὁ ναός σου, θαυμαστός ἐν δικαιοσύνη. (ξδ' 5)

Η γεννησις σου Θεο το κεχαραν εμη νυσε

παση τη οικουμενη εκ σου γαρ ανετειλεν

ο ηλιος της δικαιου σου νησ Χριστος ο Θεος η

μων και λυσαστην καταραν εδωκετηνευ λογι
ι ι αν και καταργησαστον θανατον εδωρη
σατο ημιν ζωην την αιωνι ο ο ον

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ
Εισοδικόν. Ἦχος β΄.
Ἦχος Δι-θ

Δ ε ευ τε προσκυνησωμεν και προσπεεσωω
μεν Χριστω ω ω ω ω σωσον ημας Υι ε ε
Θεου ο εν Αγι οι οις θαυμαστο ο ο ο
ος

ὁ β΄ χορός:
Ψαλλοντας οι αλληλῃσιν

Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς.

Ἦχος Δι-θ

Η γεννησις σου Θεο το κεχαραν εμη νυσε
παση τη οικουμενη εκ σου γαρ ανειτειλεν
ο ηλιος της δικαιοσυνης Χριστος ο Θεος η
μων και λυσαστην καταραν εδωκετηνευ λογι

ι ι αν και κα ταρ γη σας τον θα να τον ε δω ρη

σα το η μιν ζω ην τηναι ω νι ον

Τῶν Ἁγίων.

Ἦχος Δι-θ

Των δι και αι αι ων Θε ο πα το ρων σκ Κυ υ ρι

ε την μνημην ε ε ορ τα α ζοντες δι αυ των σε δυ

σω πδ ς μεν σω σοντας ψυ χα α ας η μων

Ἔτερον Ἀπολυτίκιον τῶν Θεοπατόρων.

Τὸν συνάναρχον Λόγον. Ἦχος π̄ ς Κε ρ

Η δυ ας η α γι α και θε ο τι μητος Ι

ω α κειμ και η Αν να ως τδ Θε ς αγ χι σταις

α νυ μνεισθωσαν φαιδρωσ α σμα των καλ λε σιν ς τοι

γαρ ε τε κον η μιν την τε κδ σαν υ περ νδν τον α σαρ

κον βρο τω θεν τα εις σω τη ρι αν τδ κο ο σμη μεθ

ης πρε σβευου σι σω θη ναι η μας

Εἶτα τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἦχος π̄ ς Γα ρ

Α γι οι Α ναρ γυ ροι και αι θα αυ μα τουρ

γοι ε πι σκε ε ψα σθε τας ασ θε νει ασ η
 μων δω ρε αν ε λα βε τε δω ρε α αν δο ο
 τε η μιν

Κοντάκιον τοῦ Γενεσίου τῆς ὑπερ. Θεοτόκου.

(Ψάλλεται ἀπὸ κδ' Αὐγούστου ἕως ιβ' Σεπτεμβρίου πλὴν τῆς λα' Αὐγούστου καὶ τῆς α' καὶ ζ' Σεπτεμβρίου).

Αὐτόμελον.

Ἦχος Δι-Θ

I ω α κειμ και Αν να ο νει δι σμ α τε κνι
 ας και Α δαμ και Ευ α εκ της φθο ρας τ ε θα να
 τ ε η λευ θε ρω θησαν α χραντε εν τη α γι α
 γε ννη η σεισ αυ την ε ορ τα ζει και ο λα ο ος
 ο ε νο χης των πται σμα των λυ τρω θεις εν τω κρα
 ζειν σοι η στει ρα τι κτει την Θε ο το κον και τρο φον της
 ζω ης η μω ω ω ν

Τρισάγιον. Σύντομον.

Ἦχος Δι-Θ

A α γι ι ος ο Θε ε ος Α α γι ι
 ος Ι σχυ υ ρος Α γι ος Α θα α να α τος

ε ε λε η σον η η μα ας (τρεις)

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνε ευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι

ω νων α α μην

Α γι ος Α θα α να α τος ε ε λε η

σον η η μα ας

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-Θ

Α α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος

α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α

α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Τό τρίτον.

Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος α α γι

ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας ^Δ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι ^Δ

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω ναστωναι ω

νων α μην ^Δ

Α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας ^Δ

Δ υ να α α μισ ^Δ Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α α

α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας ^Δ

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

Α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ι ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι
ι ι ος Α α α α θα α α α α α α
α α α α α α ια α α ιε α α θα α να το
ο ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Δύναμις Ἰωάννου Παλάση. Ἦχος Δι-θ

N ε ε Δυ υ υ υ να α α α δυ υ να

α α μιν

A α α α α α α ια α α α α
α α α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι Α α γι ι ι

ο ο ο ο ο ο ο ος ο ο ο ο Θε ε

ε ε ε ε λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

χε ε ε ε ο ο Θε ε ε ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος

α α α α α α α να α α α α

α α α α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι Α α γι ι ι

ο ο ο ο ο ο ο ος Ι ι ι ι σχυ υ

υ υ υ υ να υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

χυ υ υ υ Ι ι σχυ υ υ ρο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος

α α α α α α α α α α α α α α

α α α α γι ι ι ι ος Α θα α α α

α α α α α α α α α α α Α θα

α α α α α να α α το ος

ε ε ε λε ε ε ε ε ε ε η Ε λε

ε η η η σο ο ο ο ο ο ο ον η η η η η
μα α α ας

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Εἰ τύχοι ἄλλη ἡμέρα, πλὴν Σαββάτου καὶ Κυριακῆς πρὸ τῆς Ὑψώσεως Ἀπόστολον & Εὐαγγέλιον τῶν Θεοπατόρων. Προκείμενον ζήτηι τῇ Κυριακῇ τῶν ἁγίων πάντων. Ἀλληλούϊα ζήτηι εἰς μνήμας ὁσίων.

Ἀπόστολος. Πρὸς Γαλάτας (δ' 22-27).

(Ζήτηι τῇ κγ' τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου).

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἦχος πλ δ'.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Προκείμενον. (Ψαλμὸς ξζ').

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ. (ξζ' 36)

Στίχ. α'. Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ. (ξζ' 27)

Ἦ οὐ ψάλτης.

Ἦχος πλδ' Νη ς

Θ αυ μα στο ο ο ος ο ο Θε ε ε ο ος εν

τοι οι οισ Α γι ι ι ι οι οισ α α αυ τϛ

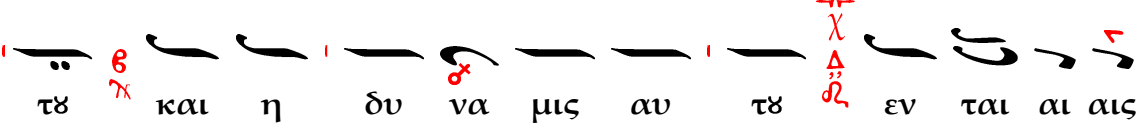
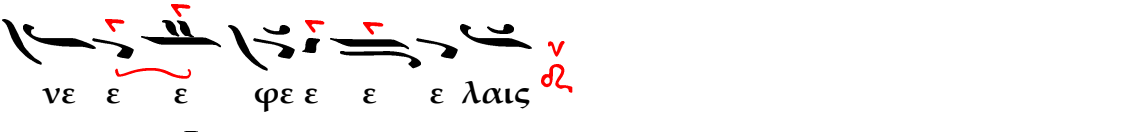
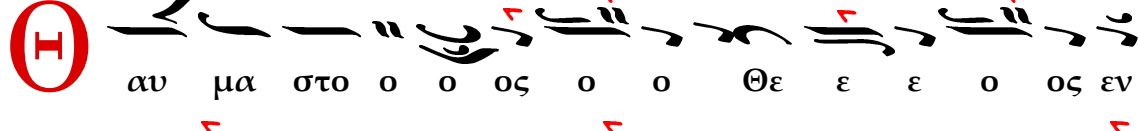
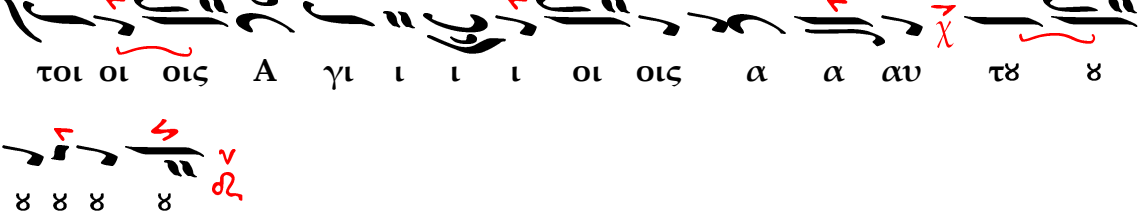
Χ Εν εκ κλη σι αις ευ λο γει τε τον Θε ον Κυ

ρι ον εκ πηγων Ισ ρα α ηλ

Θ αυ μα στο ο ο ος ο ο Θε ε ε ο ος εν

τοι οι οισ Α γι ι ι ι οι οισ α α αυ τϛ

Χ Ε πι τον Ισ ρα ηλ η με γα λο πρε πει α αυ

 τϰ και η δυ να μιν αυ τϰ εν ται αι αις

 νε ε ε φε ε ε ε λαις
Η αυ μα στο ο ο ος ο ο Θε ε ε ο ος εν

 τοι οι οισ Α γι ι ι ι οι οισ α α αυ τϰ δ

 δ δ δ δ

‘Ο διάκονος: Σοφία.

‘Ο αναγνώστης:

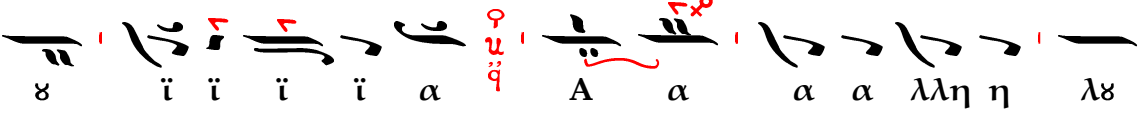

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

‘Ο διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, Ἀβραὰμ δύο υἱοὺς ἔσχεν, ἓνα ἐκ τῆς παιδίσκης καὶ ἓνα ἐκ τῆς ἐλευθέρας. Ἄλλ' ὁ μὲν ἐκ τῆς παιδίσκης κατὰ σάρκα γεγέννηται, ὁ δὲ ἐκ τῆς ἐλευθέρας διὰ τῆς ἐπαγγελίας. Ἰτινά ἐστὶν ἀλληγορούμενα. Αὗται γάρ εἰσι δύο διαθήκαι, μία μὲν ἀπὸ ὄρους Σινᾶ, εἰς δουλείαν γεννώσα, ἣτις ἐστὶν Ἴαγαρ. Τὸ γὰρ Ἴαγαρ Σινᾶ ὄρος ἐστὶν ἐν τῇ Ἀραβίᾳ, συστοιχεῖ δὲ τῇ νῦν Ἱερουσαλήμ, δουλεύει δὲ μετὰ τῶν τέκνων αὐτῆς· ἡ δὲ ἄνω Ἱερουσαλήμ ἐλευθέρα ἐστὶν, ἣτις ἐστὶ μήτηρ πάντων ἡμῶν. Γέγραπται γάρ· «Εὐφράνθητι στεῖρα ἢ οὐ τίκτουσα, ῥῆξον καὶ βόησον ἢ οὐκ ὤδίνουσα· ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου μᾶλλον ἢ τῆς ἐχούσης τὸν ἄνδρα».

Ἀλληλούϊα. Ἦχος α'. Ψαλμὸς λς' (36).

Ἦχος ⲁ Κε δ

A ^{Πα}

 λλη λδ δ δ ι α Α λλη η λδ δ δ

 δ ι ι ι ι α Α α α α λλη η λδ

 δ δ δ δ ι ι ι ι α

Στίχ. α'. Σωτηρία τῶν δικαίων παρὰ Κυρίου, καὶ ὑπερασπιστὴς

αὐτῶν ἐστίν εν η με ρα θλι ι ψε ε ε ως

A ^{Πα} λλη λθ ς ς ἰ α ^{Κε} Α λληη λθ ς ς
 ς ἰ ἰ ἰ ἰ α Α α α α λληη λθ
 ς ς ς ς ἰ ἰ ἰ ἰ α

Στίχ. β'. Γινώσκει Κύριος τὰς ὁδοὺς τῶν ἀμώμων, καὶ ἡ κληρονομία αὐτῶν εἰς τον αἰ ω να ε ε ε ε σται

A ^{Πα} λλη λθ ς ς ἰ α ^{Κε} Α λληη λθ ς ς
 ς ἰ ἰ ἰ ἰ α Α α α α λληη λθ ς ς ς
 ς ς ς ἰ ἰ α α α α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (ἡ' 16-21).

(Ζῆτει τῷ Σαββάτῳ 7' ἑβδομάδος Λουκᾶ).

Εἶπεν ὁ Κύριος· Οὐδεὶς λύχνον ἄψας καλύπτει αὐτὸν σκεύει ἢ ὑποκάτω κλίνης τίθησιν, ἀλλ' ἐπὶ λυχνίας ἐπιτίθησιν, ἵνα οἱ εἰσπορευόμενοι βλέπωσι τὸ φῶς. Οὐ γὰρ ἐστὶ κρυπτὸν ὃ οὐ φανερόν γενήσεται, οὐδὲ ἀπόκρυφον ὃ οὐ γνωσθήσεται καὶ εἰς φανερόν ἔλθῃ. Βλέπετε οὖν πῶς ἀκούετε· ὃς γὰρ ἐὰν ἔχη, δοθήσεται αὐτῷ, καὶ ὃς ἐὰν μὴ ἔχη, καὶ ὃ δοκεῖ ἔχειν ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ. Παρεγένοντο δὲ πρὸς αὐτὸν ἡ μήτηρ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἠδύναντο συντυχεῖν αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον. Καὶ ἀπηγγέλη αὐτῷ λεγόντων· Ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου ἐστήκασιν ἔξω ἰδεῖν σε θέλοντες. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν πρὸς αὐτούς· Μήτηρ μου καὶ ἀδελφοί μου οὗτοί εἰσιν οἱ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ ἀκούοντες καὶ ποιῶντες αὐτόν.

Ἦχος ἰΐ Δι. ς

Δ ο ξα α σοι ²² Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι

ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α

σοι οι οι οι

Χερουβικόν. Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος Πα ρ

O ι τα α α α α α α α α α Χε ε ε

Πα ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε λιε ε ε ε ε ρου ου ου ου ου ου

Χε ε ε ε ε ε ρου ου βι ι ι ι μ μ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

Κε λιε ε μ υ υ στι ι κω ω ως ει κο νι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

κο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο ο ει ει κο νι

ι ι ι ζο ο ν τε ε ε ες και αι αι αι αι αι αι

τη ζω ο ο ο ο ο ο ποι οι οι ζω ο ο ποι ω ω

ω ω ω ω ω Τρι ι ι ι α α α α α

α α α α α α α α α α α α α

α α χα α α α α τρι α α α α α α

α α δι ι ι ι ι ι ι τον τρι σα

α γι ι ον υ υ υ υ υ υ μνο ο

ο ο ον προ σα α α α δο ο ο ο ο ο

υ μνον προ ο ο σα α α α δο ον τε ε ες

πα σαντη ην βι ι ο τι κη η η η η η η η

η η ην α πο ο θω ω ω ω ω ω με

ε ε ε ε ε ε θα α α α α α α με ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι με ε ρι ι μνα α α α α α ια α α

α α α αν

Ω ω ω ω ω ω ως τον Βα α α σι λε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε Πα ε ε ε ε ε ε χε ε
 ε ε ε ε ε ε ε Κε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε α α α α
 Των ο ο ο ο ο ο λωων υ πο ο δε ε ξο
 ο ο ο με ε ε νοι
 Ταις α αγ γε ε λι ι καις α ο ρα α α
 τω ω ω ω ως δο ρυ φο ρου ου ου ου με
 ε νο ον τα α α α α ξε ε ε ε σιν Αλ λη
 λου ου ου ου ι ι ι α α α α α α α

Τὰ Λειτουργικά,
 ὡς διασώθηκαν ἐν τῇ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ,
 κατὰ παράδοσιν ἀρχαιοτάτην. Καταγραφή Κ. Ψάχου.
 Ἦχος ἰβ̣ Δι̣

Πα τε ρα Υι ον και Α γι ον Πνε ευ μα
 Τρι α δα ο μο ου σι ον και α χω ρι στον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Ὑῖόν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ

σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ἐλεονειρηνησθυσιαναινεσε

ως

Και με τα του Πνευμα το ος σου

Εχομεν προστον Κυριον

Αξιονκαι διιιιικαιον

Αγιος Αγιος Αγιος Κυριος Σαβ

βαωθ πληρης ο ουρανος και η γη της δοξης

σου ωσα να εν τοις υψιςτοις ευλογη

μενος ο ερχομενος εν ονοματι Κυ

ριιουσου ωσα να εν τοις υψιιιιι

ι στοις

Α μη η η ην

Α μη η η ην

Σε υ μνου ου μεν Σε ευ λο γου ου με ε ε

εν Σοι ευ χα ρι στου μεν Κυ ρι ε και δε ο με

θα α σου ου ου ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ος η μω ω ω ων

Γρηγορίου Πρωτοφάλτου. Ἦχος Δι

Α ξι ον ε στιν ως α α λη η η θω ω ω ως

μα α α κα α ρι ζει ει ει ν σε την Θε ε ε ο

το ο ο κον την α ει μα κα α ρι στο ο ον και

πα να μω ω μη η η το ο ο ον και αι αι

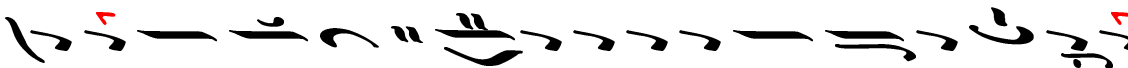
μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η η η μω ω ω

ων τη η ην τι μι ι ι ω τε ε ε ραν των

Χε ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και αι αι ε εν

δο ο ο ξο τε ε ε ρα α αν α συγ κρι ι

τως των Σε ε ρα α α φι ι ιμ τη η ην α

 δι ι ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ον Λο γο ον

 τε ε ε κου ου ου ου σαν την ον τω ω ως

 Θε ε ε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο ο με ε

 ε ε εν

Λειτουργικά παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου τοῦ πίκλην Ἀρβανίτη.

Ἦχος π̣᾿β Πα ρ

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε ε η η σον

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

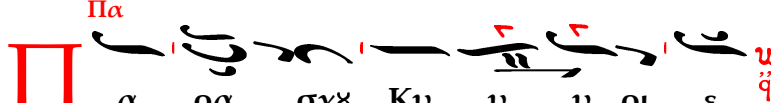
Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Π α ρα α σχϞ Κυ υ υ υ ρι ι ε

Π α ρα σχϞ Κυ υ υ ρι ε

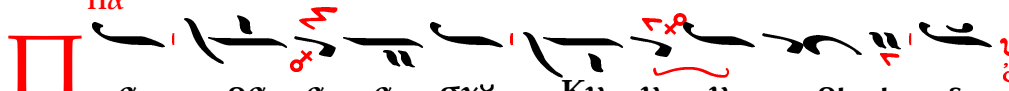
Π α ρα α σχϞ Κυ υ υ υ ρι ι ε

Π α ρα α α σχϞ Κυ ρι ε

Π α ρα σχϞ Κυ υ υ υ ρι ι ε

Π α ρα α α σχϞ Κυ υ υ ρι ι ε

^{Πα}
Σ οι οι Κυ υ ρι ε ^η

^{Πα}
Σ οι Κυ ρι ι ε

^{Πα}
Κ αι τω Πνευ μα τι ι ι σθ

^{Πα}
Α γα πη η σω σε Κυ υ υ ρι ε

η η ι σχυς μθ ^{Κε} Κυ ρι ος στε ρε ω

^{Δι} μα α α α α μθ ^{Πα} και κα τα φυ γη η μθ και

ρυ υ υ υ υ υ υ στης μθ

^{Πα}
Π α τε ε ρα Υι ο ον και Α γι ον Πνευ

^{Κε} μα ^{Δι} Τρι α δα ο μο ρ ρ ρ σι ι ον

^{Πα} και α χω ω ω ω ω ω ρι στον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται

τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε^{Πα} λε ον ει ρη η νησθυ σι ι αν αι νε σε
 ως

Κ^{Πα} αι με τα του Πνε ευ μα τος σθ

Ε^{Κε} χο μεν προς τον ^{Δι} Κυ υ υ ρι ι ον

Α^{Πα} α ξι ον και δι ι ι ι ι ι ι
 και ον

Α^{Πα} γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ι ος

Σα βα ωθ πλη ρης ο ου ρα α νος και η

γη της δο ξης σου ω σαν να εν τοι οις υ ψι

ςοις ^{Κε} ευ λο γη με νος ο ^{Δι} ερ χο ο ο με ε

νος ^{Πα} εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ου ω σαν

να α α ο εν τοις υ ψι ι ι ι ι
ι ι σοις

A Πα α α μην

A Πα α α α μη ην

Σ Πα ε ε υ μνϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ μεν σε

Ευ λο γϝ ϝ μεν σοι ευ χα ρι στου μεν Κυ

υ υ ρι ι ε και δε ε ο ο ο με

Δι θα α α α σου ο Θε ο ο ο ο ο

ο ος η μων

(β' Νοεμβρίου , α 345' , I.A.)

Ἄξιον ἐστὶ , κατὰ τὸν δρόμον τῶν Εὐλογηταρίων , παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου τοῦ πικλῆν Ἀρβανίτη.

Ἦχος Πά φ

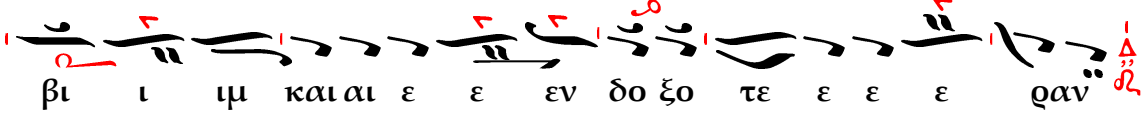

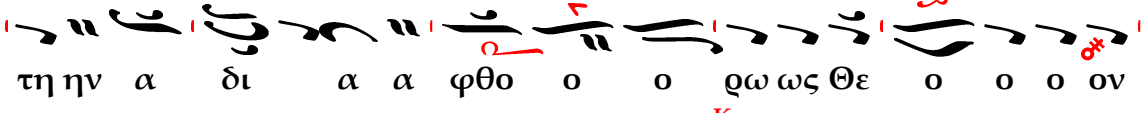
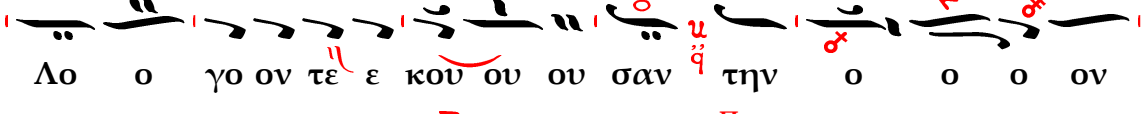

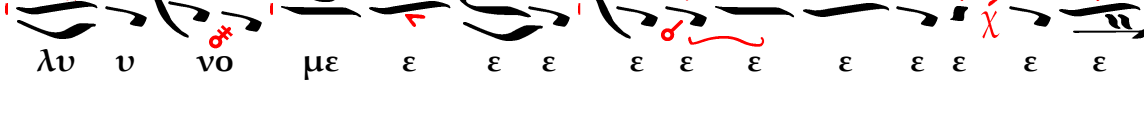

A Πα ξι ον ε στι ιν ως α α λη η θω ω ως

μα κα ρι ι ι ι ζειν σε ε ε την Θε ε ο ο

το ο ο κον τη ην α ει μα α κα α α ρι

ι στο ον και πα α να μω ω ω μη τον και

Μη τε ε ρα του ου Θε ου ου η η μω ω ων τη

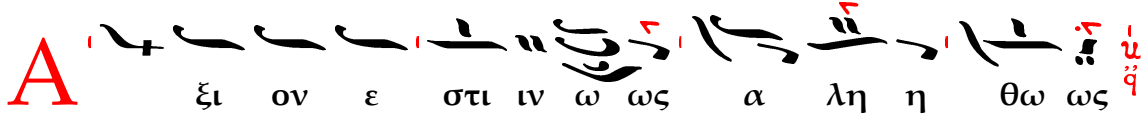

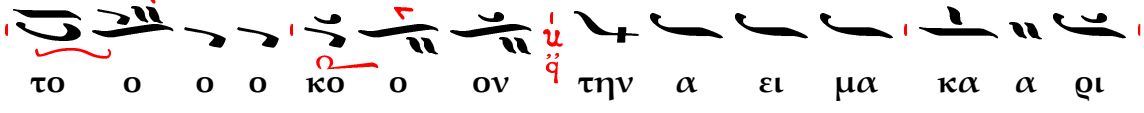
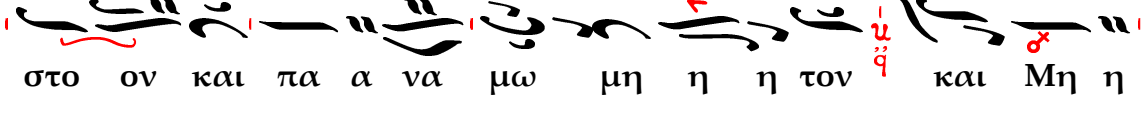
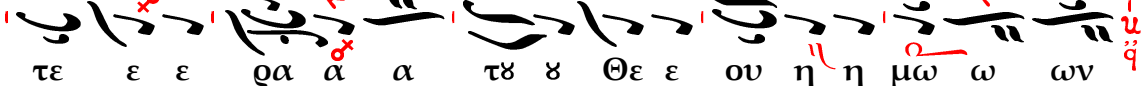

 ην τι μι ω ω τε ε ε ρα αν των Χε ε ρου

 βι ι μι και αι ε ε εν δο ξο τε ε ε ε ραν

 α συγ κρι ι ι ι τω ως των Σε ε ρα α φι ι μι

 τη ην α δι α α φθο ο ο ρω ως Θε ο ο ο ο ν

 Λο ο γο ο ν τε ε κου ου ου σαν την ο ο ο ο ν

 τως Θε ο το ο ο κον σε ε ε ε με γα

 λυ υ νο με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 εν

Ἦν ἀνυμνοῦσι , Πάναγνε , τῶν Οὐρανῶν δυνάμεις
 δέξαι ἦν ἀναμέλπει σοι αἴνεσιν Ἰωάννης.

(β' Νοεμβρίου , α' 45' , I.A.)

Ἄξιον ἐστίν , Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Πά φ

A ξι ον ε στι ιν ω ως α λη η θω ως

 μα κα α ρι ζει ει ν Σε ε ε την Θε ε ο ο

 το ο ο ο κο ο ο ν την α ει μα κα α ρι

 στο ον και πα α να μω μη η η τον και Μη η

 τε ε ε ρα α α τ ε ε Θε ε ου η η μω ω ω ν

την τι μι ω τε ε ε ε ραν τώ ω ων Χε
 ρου ου βιμ και αι εν δο ο ξο τε ε ε ε ραν
 α συ υγ κρι ι ι τώ ω ως των Σε ε ρα α
 φι ι ιμ την α δι α φθο ο ο ο ρως Θε
 ο ον Λο ο γο ον τε ε κϛ ϝ ϝ ϝ σαν την
 ο ο ο ο ντω ω ωως Θε ο το ο ο ο κον
 σε ε ε με ε γα λυ υ υ νο ο ο ο με ε ε
 ε ε ε ε ε εν

Ἄξιον ἔστιν, τὸ λεγόμενον Πατριαρχικόν, ὡς γράφεται ὡς
 φάλλεται παρ' ἐμοῦ, Ἰωάννου. (κα' Σεπτεμβρίου, βη', Ι.Α.)

Α^{Πα} ξι ον ε ε σι ιν ω ως Ἦχος Πά Πα ρ
Μ^{Πα} α α α λη η θω ως μα κα α ρι ι ζει ει ν
 σε ε ε ε ε την Θε ε ε ε ο ο ο
 το ο ο ο κο ον την α ει μα α κα α ρι
Κε ι ζον και πα να μω ω μη η η τον και
Δι^{Πα} μη η τε ε ε ε ρα τϛ ϝ Θε ε ϝ ϝ ϝ ϝ
Μ^{Κε} η η η η η μω ω ων την τι μι ω τε ε ε

ε ε ρα α αν των Χε ρθ ς βι ιμ και
 εν δο ξο τε ε ε ε ε ραν α συ υγ κρι ι
 ι ι τω ως των Σε ε ε ε ρα α α α
 φι ι ιμ την α δι α α φθο ο ο ο ρως
 Θε ον Λο ο ο ο ο γο ον τε ε ε κς ς ς
 ς ς σα α αν τη ην ο ον τω ως Θε ο ο το ο
 ο κο ον σε ε ε ε με γα α λυ υ υ υ νο
 ο ο ο ο με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε εν

Κοινωνικόν. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Πα ρ

A γαλ λι α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α Α γα αλ λι α α α α α
 α σθε ε ε ε δι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι χι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι ι
 ι χι ι ι ι χι ι δι ι και αι αι οι οι εν
 Κυ ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι εν
 Κυ ρι ι ι ι ω ω τοις ευ θε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 τοις ευ θε ε ε σι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι προε
 πει ει αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
 αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι χαι αι αι αι αι
 αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι χαι προε

πει ει αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
 νε ε ε ε ε προ πει ει ει αι αι α αι νε
 ε σι ι ι ις Αλ λη λου ου ου ι ι ι
 α α α α α α α

Ἦχος Δι-θ

Ει δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο
 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι ζιν α λη
 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νυ υ υ υ
 τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-θ

Πλη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
 ως ος Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο
 ξαν ος ο τι η ξι ω σας η μας των α
 γι ων ος με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νη ος

 Α λλη λῃ ἰ α Α λλη λῃ ἰ α Α λλη

 λῃ ἰ α α α

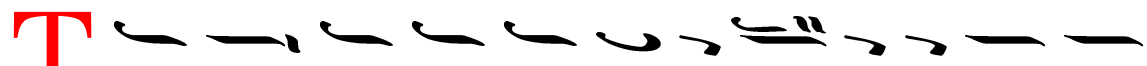
Ἦχος Δι-θ

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με

 νον α πο τῃ νυν και ε ως τῃ αι ω ω νος (δὶς)

Τ ο ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη

 με ε ε ε ε νο ο ο ο ν α πο τῃ νυν και ε ως

 τῃ αι ω ω νο ο ος